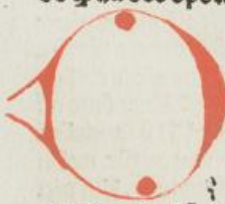

ploratibus in solatiōe. et cū lugētibz abū
la cor aut stultoz ē vbi leticia: n̄ quidē vt ipsi
alios letificēt: 3 ut ipsi alioz leticia pfruant.
ptinet ḡ ad sapientē ut cōdelectationē affe
rat his cū qbus ouersat: nō quidē lasciuam
quā virtus canet: s3 honestā fm illud ps. Ec
ce q̄s bonū et q̄s iocūdū habitare ffes i vni.
q̄nq; tñ pp̄t aliqd bonū cōsequēs vel prop̄t
aliqd malū excludēdū nō refugiet vtuosus
eos qbus cōiuit cōtristare ut phs dic̄ i 4.
ethicoz. **Uñ** et apls dic̄. 2. ad Cor. 7. Si con
tristati vos i epla: nō me penitet. et p̄ ea: gau
deo nō q̄a tristati estis: s3 q̄a tristati estis
ad p̄niam. et iō his ḡ sūt proni ad peccādū n̄
debem̄ hilarē vultū ostendere ad eos delec
tandū: ne videamur eoz pctō cōfērire: et qdā
mō pcti audaciā mīstrare. **Uñ** d̄r Eccl. 7. fi
lie tibi sūt: serua corpus earū. et nō ostendas
hilarē faciē tuā ad illas.

Ad secundum sic pro

cedit. **Uidef** q̄ h̄mōi amicitia nō sit ps iu
sticie. **Ad iusticiā**. n. ptinet reddere debituz
alī. s3 hoc nō ptinet ad hanc virtutē: s3 solū
delectabilē alyz cōiuiere. ḡ h̄mōi v̄tus nō
ē iusticie. **P̄**. Scdm̄ phm̄ i 4. ethicoz
h̄mōi virtus cōsistit cū delectatiōe vel tristi
cia q̄ ē i cōiuctu. s3 moderari maxias delec
tatiōes ptinet ad t̄pantiā ut s̄ habitū ē. ḡ h̄
virtus ē magi ps t̄pantie q̄s iusticie. **P̄**. Et q̄
lia ieq̄libz exhibē: iusticiā ē ut s̄ habituz
ē. s3 sicut phs dic̄ i 4. ethicoz hec virtus silr
ad notos et iḡtos et cōsuetos et icōsuetos opa
tur. ḡ hec v̄tus nō ē ps iusticie: s3 magis ei
riat. **S3** ē q̄ Macrobi⁹ ponit amicitiaz
p̄tē iusticie. **R̄** dicēdū q̄ hec virt⁹ est ps
iusticie inq̄tū adiuḡif ei sicut p̄ncipali v̄tuti
cōuenit. n. cū iusticia i B̄ qd altey ē sicut et
iusticia. deficit aut a rōne iusticie: qa nō h3
plenā debiti rōnē put aliqs alī obligat v̄l
b̄ito legali ad cur⁹ solutiōez ler cogit: v̄l etiaz
aliq̄ d̄bito pueniēte ex aliq̄ b̄nficio suscepto
s3 solū attēdit qdā debitū honestatis quod
magis ē ex pte ipsius virtuosū q̄s ex pte alī⁹
vt. s̄ faciat alī qd deceat eū facere. **Ad pri
mū** q̄ dicēdū q̄ sicut s̄ dictū ē: qa hō nālit̄ ē
aīal sociale: debz ex quadā honestate verita
tis māifestationē alyz hōib⁹ sine q̄ societas
hōiuz durare nō poss3. sicut aut nō poss3 hō
viuere i societate sine veritate: ita nec sine d̄
lectatiōe: qa sicut phs dic̄ i 8. ethicoz. null⁹

pōt p̄ diē morari cū triffi nec cū n̄ delectabili
et iō hō tenet ex quo dā debito honestat̄ nā
li ut alyz delectabilē cōiuiat: nisi pp̄t aliquā
cām necē sit aliq̄n alios vtilit̄ cōtristare. **Ad
secūdū** dicēdū q̄ ad t̄pantiā ptinet refrena
re delectatiōes sensibiles. s3 hec virt⁹ cōsistit
circa delectatiōes in cōiuctu q̄ ex rōne pue
niūt inq̄tum vn⁹ ad altey d̄cent se h3 et has
delectationes nō opoztet refrenare tāq̄: no
rias. **Ad t̄tū** dicēdū q̄ verbū illud ph̄i n̄
ē itelligēdū q̄ aliquis eodē mō debeat col
log et conuiuere notis et ignotis: q̄a vt ipse
ibidē subdit: nō silr̄t cūct̄ cōsuetos et extrane
os curare aut tristare sed i B̄ attendit silitu
do q̄ ad oēs opoztet facere quod decet.

Sic de

rēdū ē de vityz opposit̄
predicte virtuti. Et p̄ d̄
adulatione. 2. de litigio
Circa adulationē q̄rūt
duo. **P̄** vtz adulatō sit
pctm̄. 2. vtrū sit peccatū mortale.

Ad primuz sic proce

dit. **Uidef** q̄ adulatio nō sit pctm̄. Adulatio
n. cōsistit i quodā fmōe laudis alī exhibito i
tentatiōe placēdi. s3 laudare aliq̄ nō ē malū
fm̄ illud ps. vlt. Surrexerūt filij eius et bea
tissimā pdicauerūt. vir eius et laudauit eam
silr̄t et velle placere alyz nō ē malū: fm̄ illud
i. ad Cor. 1. Per oīa oib⁹ placeo. ḡ adulatio
nō ē pctm̄. **P̄**. Bonū malo ē h̄riū. et siliter
vituperiū laudi. s3 vituperare malū nō ē pec
catū. ḡ neq; laudare bonū qd̄ videf ad adu
lationē ptinere. ḡ adulatio nō ē pctm̄. **P̄**
adulationi detractio h̄riat. vn̄ Breg⁹ dic̄ q̄
remediū i adulationē ē detractio. Sciēdū
ē inq̄t q̄ ne imoderatis laudibus eleuemur
plerūq; n̄l rectoris moderamiē detractōni
bus lacerari pmittimur: vt q̄s vor laudātis
eleuat: lingua detrahentis humiliet. s3 d̄trac
tio ē malū ut s̄ habitū ē. ḡ adulatio ē bonū.
S3 ē qd̄ sup̄ illud Eccl. 13. Ne q̄ cōsu
mūt puluillos sub oī cubito manus: dic̄ glo.
i. suauē adulationē. ḡ adulatio ē peccatum.
R̄ dicēdū sicut s̄ dictū ē: q̄ amicitia p̄di
cta uel affabilitas et si p̄ncipaliter delectare
itendat eos qbus cōiuit. tñ vbi necē ē pp̄t
aliquod bonū exequēdū vel malū vitanduz
nō veretur cōtristare. Si ḡ aliqs i oib⁹ velit

